

N:o 54.

Af Herr **Per Nilsson** i Espö: Om förhöjning af anslaget för understödjande af smärre hamn- och brobyggnader samt upprensning af åar och farleder.

Uti Bil. N:o 5 sid. 139 till den Kongl. propositionen angående statsverkets tillstånd och behof har Styrelsen för allmänna väg- och vattenbyggnader tillstyrkt, att anslaget för understödjande af smärre hamn- och brobyggnader samt upprensning af åar och farleder borde förhöjas från dess nuvarande belopp, 20,000 kronor, till *sextio* tusen kronor för nästkommande år.

Herr Statsrådet och Chefen för Civildepartementet säger sig visserligen lika med Styrelsen för allmänna väg- och vattenbyggnader hålla före, att det skulle vara både önskvärdt och väl behöfligt, att anslagen till dessa och dylika ändamål kunde vardas förhöjda till de af styrelsen ifrågasatta belopp; men anser sig dock, särdeles med afseende på angelägenheten att i möjligaste mån inskränka de anspråk på anslag, som nu skola till Riksdagen framställas, nödsakad att afstyrka den begärda förhöjningen af ifrågavarande anslag. Då man besinnar, huru vårt land gått framåt i nästan alla slags industrigrenar, så skall man icke kunna förundra sig öfver, att detta nyttiga anslag tagits i anspråk till vida högre belopp, än som hittills varit i staten uppfördt.

Vid en noggrann efterforskning i riksdagsarkivet har jag förnummit, att detta anslag, från och med 1858 till och med 1874, utgått med 20,000 kronor. Denna summa fördubblades för år 1875, men har sedermera, till och med innevarande år, utgått med endast 20,000 kronor. På min förfrågan hos Väg- och vattenbyggnadsstyrelsen har jag fått den upplysning, att endast till hamnanläggningar finnas kompletta handlingar inlemnade till en summa af 148,275 kronor, hvilka företag äro af beskaf-

fenhet, att de kunna förordas till erhållande af statsbidrag i den mån tillgång kan beredas.

Med det hittills varande anslaget skulle sålunda många *årliga anslag* behövas innan de redan pröfvade ansökningarne kunde blifva uppfyllda, hvadan föga utsigt förefunnes för framgång åt nya dylika företag. Det är dock tvifvel underkastadt, huruvida det kan vara klokt att spara på statens medel, då frågan gäller så beskaffade företag, som kunna i framtiden återgälda de kapital såväl staten som den enskilde derpå nedlagt. För mig vill det synas vida lämpligare, att en någorlunda tillräcklig fond för ändamålet anvisas, än att Riksdagen i särskilda fall skall anslå medel till dessa jemförelsevis mindre företag, och då derförutan den ifrågavarande fonden ofta anlitas till brobyggnader och andra sådana företag, till hvilkas understödjande den likaledes är afsedd att användas; så föranlåtes jag vördsamt anhålla, det Riksdagen ville besluta, att anslaget för understödjande af smärre hamn- och brobyggnader samt uppremsning af åar och farleder måtte för 1879 höjas till sextiotusen kronor.

Stockholm den 25 Januari 1878.

Per Nilsson
i Espö.
